

Cover Page

INTERNATIONAL JOURNAL OF MULTIDISCIPLINARY EDUCATIONAL RESEARCH

ISSN:2277-7881(Print); IMPACT FACTOR :9.014(2025); IC VALUE:5.16; ISI VALUE:2.286

Peer Reviewed and Refereed International Journal(Fulfilled Suggests Parametres by UGC)

Volume:14, Issue:3(1), March: 2025

Scopus Review ID: A2B96D3ACF3FEA2A

Article Received: Reviewed : Accepted

Publisher: Sucharitha Publication, India

Online Copy of Article Publication Available : www.ijmer.in

श्रीमहेश्वरतन्त्रे आत्मतत्त्वरहस्यम्

U.S.V.N. Sailaja

Research Scholar

Department of Agama

National Sanskrit University –

Tirupati- 517507

Mob :: 7846830715

Email ID:: sailajaunnava@gmail.com

अमृताध्मातमेघाभममृताहरणं विभुम् ।

पाञ्चरात्रप्रवक्तारं वन्दे वैकुण्ठभूपतिम् ।।

परव्यूहादिपञ्चप्रकारेभ्यः विराजमानान् भगवत् श्रीमन्नारायणेन भक्तसंरक्षणार्थं अर्चावतारोऽपि स्वीकृतः । एवमर्चारूपेण समाराधनार्थं भगवान् विष्णुः पद्मगर्भ, श्रीः, आदिशेषः, गरुडः, विष्वक्सेनेति पञ्चेभ्यः विशिष्टं पाञ्चरात्रमुपदिदेश । शेषसंहितायां -

श्रीशेषपक्षीस्वरपद्मगर्भसेनेशम्बुख्यानं प्रतिबोधयन्तम् ।

श्रीपाञ्चरात्रागमशास्त्रं माद्यं विष्णुं सदाहं शरणं प्रपद्ये¹ ।। इति

पाञ्चरात्रशास्त्रवैभवं प्रोक्तम् । तस्यैवैकायनम्, सात्वतम्, मूलवेद इत्यादीनि नामान्तराणि सन्ति । पाञ्चरात्रमिदमागमपरम्परायां वैष्णवागमे अन्तर्भवति । श्रीप्रश्न-संहितायाम् –रात्रिरज्ञानमित्युक्तं पञ्चेत्यज्ञाननाशकम् ।

तच्छास्त्रं पञ्चरात्रं स्यादन्वर्थस्यानुरोधतः ।।² इति,

रात्रिः अज्ञानसङ्केतः, पञ्च इति संख्यावाचकः, अज्ञाननाशकत्वाच्च पाञ्चरात्रमिति प्रोक्तम् । पाद्मसंहितायां ज्ञानपादे -

पञ्चेतराणि शास्त्राणि रात्रीयन्ते महान्त्यपि ।

तत्सन्निधौ समाख्यातो तेन लोके प्रवर्तते ।।

चन्द्रतारागणं यद्वत् शोभते नैव वासरे ।

तथेतराणि शोभन्ते पञ्च नैवास्य सन्निधौ ।।

पञ्चत्वमथवा यद्यदीप्यमाने दिवाकरे ।

ऋच्छन्ति रात्रयस्तद्वदितराणि तदन्तिके³ ।। इति

नाम दिवि यथा सहस्रमयूखैर्युतभानोः सन्निधौ चन्द्रतारागणाः कान्तिहीनानि

¹ शे.सं . 1.4

² श्री.प्र .2-40

³ पा.ज्ञ -1-72,73,74

Cover Page

भवेयुः तद्वदितराणि शास्त्राणि पाञ्चरात्रपक्षे रात्रीयन्त इति एवं प्रथमाध्याये त्रिभिः श्लोकैः पाञ्चरात्रवैभवं प्रतिपातितम् । पाञ्चरात्रागमः आगम, मन्त्र, तन्त्र, तन्त्रान्तर इति सिद्धान्त चतुष्टयेन विराजते । ईश्वरसंहितायाम् -

चतुर्था भेदभिन्नोऽयं पाञ्चरात्रस्यागमः ।

पूर्वमागम सिद्धान्तं द्वितीयं मन्त्रसंङ्किकम् ।

तृतीयं तन्त्र सिद्धान्तं अन्यतन्त्रातरं भवेत् ४ ।। इति

प्रमाणपत्रम् सूच्यते । पाञ्चरात्रं सर्वमपि ज्ञानयोग क्रियाचर्या इति पादचतुष्टयेन विद्यते । प्रायशः अस्मिन् सिद्धान्ते 240 अधिकाः संहिता ग्रन्थाः विद्यन्ते । संप्रतिकाले प्रायशः सप्त्यधिक ग्रन्था एव उपलभ्यन्ते ।

पाञ्चरात्रे ग्रन्थानां संहिता तन्त्रं इत्यपि व्यवहारो विद्यते । श्रीमद्भागवते सात्वत - धर्म इति, भागवततन्त्रमिति व्यवहारः दृश्यते । डा.आर्.जि.भण्डार्करमहोदयः Vaishnavism Saivism and mind Religion इत्यस्मिन् ग्रन्थे क्रिस्तोः तृतीयशताब्दात्प्रागेव तन्त्रशब्दः धारणाविशेषज्ञानं रहस्यमित्यस्मिन्नर्थे आगमसाहित्ये प्रस्ताविततः । । शैवसम्प्रदाये कामिकागमे -

तनोति विपुलानर्थान् तत्त्वमन्त्रसमन्वितान् ।

त्राणाच्च कुरुते यस्मात् तन्त्रमित्यभिधीयते ॥ इति

तन्त्रशब्दः रक्षणार्थं निरूपितः । वाराहितन्त्रे सृष्टिः, प्रलयः, देवतार्चनम्, साधन --सिद्धिः, पुरश्चरणम्, ध्यानं, योगः, षड्गर्भसाधनत्वमित्याष्टौ प्रकारेण तन्त्रशब्दः निरूपितः । यथा - सृष्टिश्च प्रलयश्चैव देवतानां यथार्चनम् ।

साधनं चैव सर्वेषां पुरश्चरणमेव च ।।

षड्गर्भसाधनं चैव सर्वेषां ध्यानयोगाश्चुर्विधाः ।

सप्तभिर्लक्षणैर्युक्तमागमं तद् विदुर्बुधाः ६ ।।

पाञ्चरात्रग्रन्थेषु श्रीमाहेश्वरतन्त्रमिति ग्रन्थः नारदपाञ्चरात्रे अन्तर्भवति । नारदपाञ्चरात्रे ज्ञानयोगचर्यापादान्तर्गताः विषयाः विवृताः । श्रीमाहेश्वरतन्त्रग्रन्थः ज्ञानपादे अन्तर्भवति ।

अयं ग्रन्थः महेश्वरेण स्वपत्न्यै उमायै भगवतः श्रीकृष्णस्य वैभवप्रतिपादनपरत्वेन उपन्यस्तः । अस्मिन् तन्त्रे 51 पटलाः 3060 श्लोकाः विद्यन्ते । अस्मिन् तन्त्रे ब्रह्मज्ञान - जिज्ञासूनां तत्त्वज्ञानप्रबोधकसाधनीभूतविषयाः विवृताः । पाञ्चरात्रे विष्णुप्रोक्तानि अन्यानि पञ्चविंशतितन्त्राणि विद्योतन्ते । तेषु श्रीमाहेश्वरतन्त्रम् अन्यतमम् ।

४ ई.स - 21-560

५ कार. आ

६ वा.त. 3.28-29

Cover Page

तन्त्रशब्दः वैदिकागमेषु विशेषार्थे प्रयुक्तः । प्रायशः वैष्णवशैवशाक्तागमेषु तन्त्र -
शब्दार्थः ज्ञानार्थं कत्वेन निरूपितः । तथापि विश्वसारकामिकादिशैवागमेषु ज्ञानविस्तारः
अर्थात् सृष्ट्यादिभौतिकरहस्यानां विवरणपूर्वकत्वात्तन्त्रशब्दः रक्षार्थे प्रयुक्तः । आध्यात्मिक-
मन्त्राणं समनुष्ठानेन भौतिकापदानां निवारकाः तात्रिकग्रन्थाः इति ज्ञायते । विश्वसारतन्त्रे -
आज्ञा वस्तु समन्ताच्च गम्यत इत्यागमो मतः ।

तनुते त्रायते नित्यं तन्त्रमित्थं विदुर्बुधाः⁷ ।। इत्युक्तम् ।

एवमेव सुप्रसिद्ध कामिकागम ग्रन्थे -

तनोति विपुलार्थान् तत्त्वमन्त्रसमन्वितान् ।

त्राणञ्च कुरुते यस्मात् तन्त्रित्याभिधीयते⁸ ।। इति ।

वाराहितन्त्रे -

सृष्टिश्च प्रलयश्चैव देवतानां यथार्चनम् ।

साधनं चैव सर्वेषां पुरश्चरणमेव च ।।

षट्कर्मसाधनं चैव सर्वेषां ध्यानयोगश्चतुर्विधाः ।

सप्तभिर्लक्षणैर्युक्तमागमं तद् विदुर्बुधाः⁹ ।

सृष्टिः, प्रलयः, देवतार्चनं, साधनसिद्धिः, पुरश्चरणम्, मारण, मोहन, उच्चाटन, कीलन, विद्वेषण, वशीकरणानि षट्कर्माणि, ध्यानयोगादिलक्षणैर्युताः आगमशब्दाभिधेयः सात्वतधर्मः प्रसिद्धे पाञ्चरात्रे विशेषरूपेण 108 संहिताः सन्ति । शाण्डिल्यादिमहर्षिभ्यः भगवता विष्णुना उपदिष्टेषु पाञ्चरात्रदर्शनग्रन्थेषु बहवः ग्रन्थः सृष्ट्यादिसर्वविधतत्त्वानां स्वरूपनिरूपणादि कृतम् । मननशीलानां मुमुक्षूनां मोक्षप्राप्तये भगवदुपासना, तदार्चनं वा विशेषमिति आचारणमिति ज्ञायते । जितेन्द्रियेण वासुदेवादिचातुर्व्यूहानां संपूजनेन भगवन्तं प्राप्नोतीति आगमग्रन्थाः निरूपयन्ति ।

नारदपाञ्चरात्रान्तर्गते माहेश्वरतन्त्रे पाञ्चरात्रेपासकानां कृते चातुर्यूहसमाराधनं प्रपञ्चितम् । माहेश्वरतन्त्रे आत्मसाक्षात्काररूपेण भगवतः ज्ञानमुपेत्य मोहरूपाज्ञाननाशः भवेदिति निरूपितम् । आत्मसाक्षात्कारविषयेपरमेश्वर पार्वतीनां प्रति तत्त्वज्ञानोपदेशं कृतवान् । विशिष्य पञ्चमेऽध्याये तत्त्वज्ञानस्य रहस्यतय समुपासनेन ब्रह्मज्ञान संभवः भवेत् । प्रायशः 60 श्लोकेषु अज्ञाननाशद्वारा ब्रह्मानुग्रहप्राप्तये आवश्यकाः विधयः निरूपिताः । महाविष्णुना लक्ष्म्यै प्रतिपादिताद्यनाशकानां कर्माणं विषये स्वपतिं महेश्वरं पार्वती प्रपच्छ । सन्दर्भेस्मिन् पतिं महेश्वरं सम्यक् स्तौति । संतुष्टः महेश्वरः पार्वत्यै सृष्टिहेतुभूतस्यात्मतत्त्वस्य रहस्योपदेशं कृतवान् । सूर्यस्य प्रकाशनेन अन्धकारः नश्यते । सनातनपरब्रह्मज्ञानेन अज्ञाननाशः भवति । आत्मज्ञानं तु सर्वेषां प्रत्यक्षं मोक्षदायकम् । तर्कादीनां निरूपितस्य ब्रह्मणः तत्त्वस्य बोधकत्वं तन्त्रादिना साध्यते । पत्रपुष्पफलादियुतवृक्षः बीजात्समजायते । एवमज्ञानप्रभावमोहादयः जगत् कारणस्य

⁷विश्व.त - 3.12

⁸का.आ - 11.3

⁹वा.ता - 8.4.5

Cover Page

ब्रह्मणः समाराधन परमेव विनिष्टं भवति । माहेश्वरतन्त्रे -

यत्त्वयोक्तं पुरा मोहो जगत्कारणरूपकः ।

यथ बीजादुद्भवन्ति पत्रपुष्पफलादयः ।।

एवं मोहात्समुद्भूतं सदेवासुरमानुषम् ।

अज्ञानप्रभवो मोहो मोहाज्जातं चराचरम्¹⁰ ।। इत्युक्तम् ।

साधकस्य स्वात्मज्ञानेन अज्ञानप्रभवः मोहः तदाधारितं जगदपि मोहरूपमिति मिथ्यावादः परिहीयते । अज्ञानेनोत्पन्नः मोहः भ्रान्तिजनकगुणैः जगदपि मोहात्मिकाथितिभावना यदि भवेत्सा त्यज्या इत्युक्तम् । अक्षरपरब्रह्मणः ज्ञानेन मोहकारकं ज्ञानं विनश्यति । निर्दोषस्य निर्मलभूतस्य स्वयंप्रकाशरूपात्मज्ञानेन साधकस्य सदस - द्वावतारतम्यं समवगम्यते । तदुक्तं माहेश्वरतन्त्रे -

अक्षरं यत्त्वया प्रोक्तं निष्प्रपञ्चं निरामयम् ।

निर्दोषं निर्मलं शुद्धं निरीहं सङ्गवर्जितम् ।।

स्वप्रकाशं गुणातीतं ज्ञानरूपं समं शिवम् ।

निर्विकारं सदाभान्तं सदसद्भावतः परम्¹¹ ।। इति । इत्यादिना

पार्वत्यै पूर्वमेव परमशिवः उपदिष्टवान् । अज्ञानजनकमोहनाशाय कैवल्यप्राप्तये च सदसद्भावज्ञानं कथं घटत इति पार्वतीदेव्याः प्रश्नस्य महेश्वरेण समाधानेन दत्तम् । रहस्य रूपमिदं विशेषविषयं पार्वत्यै उपदेष्टुमर्हति । अन्धकारात्मकस्य जगतः यावत् सूर्योदय - भावित्वं न प्रकाशते तथैव तर्करूपबुद्ध्या शास्वतपब्रह्मज्ञानं नैव उदेति । केचन मूढ - बुद्धयः तर्के कुतर्कं सम्भाव्य कैवल्यज्ञानं विस्मरन्ति । सप्रमाणविदो जनाः पण्डिताः अक्षरब्रह्मणः समुपासनमज्ञाननाशकमिति, विशिष्य प्रत्यक्षरूपविग्रहाराधनमेव तत्त्वज्ञानोत्पत्तिरिति मन्वते । श्रुतिषु कैवल्यविषये ये ज्ञानांशाः प्रोक्ताः ते विषयाः विदुषैः समाश्रियन्ते । अक्षरपरब्रह्मणः तत्त्वज्ञानावबोधनेन अज्ञानरूपमोहः नश्यति । केवल- व्यावहारिकज्ञानादनृतभावः कैवल्यविषये भवति, न तथा सत्यज्ञानविषये शाश्वत- कैवल्यज्ञानस्थितिरिति परमेश्वरेण प्रोवाच । तदुक्तम् -

न जानाति तथा देवि ! प्रमाणान्यपि कृत्स्नशः ।

परे ब्रह्मण्यक्षरेऽस्मिन् अज्ञाननावेशमाहृतम् ।।

तस्माद्युक्तिं न कर्तव्या श्रुतिभिर्या विरुध्यते ।

अनुकूला श्रुतिगिरां युक्तिः सा विदुषां मता ।।

यथा न सत्यादनृतात्केवलाद् व्यावहारिकाम् ।

तथा सत्यानृताभ्यां तु व्यवहारः प्रवर्तितः¹² ।।

¹⁰मा.त - 5.8,9

¹¹मा.त - 5.12,13

¹²मा.त - 5.23 - 25

Cover Page

लौकिकालौकिकविषये आद्यं प्रत्यक्षभूमपरं परोक्षरूपं ज्ञानमित्थं ज्ञायते । लोकोक्तयः अप्रमाणानि यदि भवेयुः कथमलौकिकोक्तयः स प्रमाणानीति न शङ्कनीयम् । यथा श्रुतिषु पूर्वोक्तैः महर्षिभिः तत्सम्भवात् । ब्राह्मणादिचतुर्षु वर्णेषु वेदानुवर्तिनः ब्राह्मणा एव वैदिकमन्त्राणामनुष्ठानेन प्रत्यक्षज्ञानपराश्चेत् कथमन्येषामिति शङ्कायां भगवतः नामानुसन्धानं फलप्रदमिति परमेश्वरोऽसूचयत् । प्रमाणराजस्य प्रत्यक्षस्य प्रकाशकाः आराधनाविधाय आध्यात्मिकानुभूति प्रकारकाः कथ्यन्ते । शब्दप्रमाणभूताः मन्त्राः शब्दब्रह्माभिधेयाः जीवस्य देहप्रवेशेन अज्ञानादिदोषाः भवेयुः अज्ञानमिदं सत्त्वमात्मनि सज्जातम् । भगवतः व्रतोपवासतपोनियमादिभिः चेतनसंबन्धविमुक्तिर्भवति । तथैव स्वाध्यायाध्ययनादयः तीर्थस्नानादीनि ब्रह्मचर्यादिचतुराश्रमेषु तत्कर्मानुष्ठादिभिः बन्ध - मुक्ति - भूत्वा चेतनः भगवनुग्रहं प्राप्नोति सोऽयं परमात्रदजनकः पुरुषोत्तमः ईश्वरः यानीक्षते सोऽनुग्रहवशादस्मिन्नज्ञानौपाधिरूपसंसारं विहाय परमे ब्रह्मणि लयो भवेत् । अतः प्रिये ईदृशजीवनोपधये ब्रह्मज्ञानवशात् स्वचारणीयानि कर्माणि दैवभावेनाचरय्य तस्य समाराधनं उपचारपूर्वकर्मानुष्ठीय संसारिणः सर्वपरंसिद्धिं प्राप्नुयेरन्निति मे मतिः इत्युवाच ।

पत्युः परमेश्वरस्य समाधानश्रवणेन सन्तुष्टा परमेश्वरी पार्वती- मन्मासाग्रणी दीनबन्धो महानन्दपूर्वकसूक्तिमापीय सन्तुष्टान्तरङ्गहृदयसञ्जाता इत्युक्तवती । तदनु परमेश्वरं ज्ञानज्ञानभेदविभागविषये सृष्टिसंहारयोः विषये च जिज्ञासां प्रकटी चकारा । यथा -

अज्ञानं यन्मया प्रोक्तं न सत्रासत्तदुच्यते ।

सच्चेन्मुक्तिसमुच्छेदो ह्यसच्चेद्भासते कथम् ।।

अनिर्वाच्यमिदं तस्मात् त्रिगुणोत्पादकं तथा ।

ज्ञाननाशय भावरूपं मूलाज्ञानं विदुः प्रिये ।।

शशशृङ्गनरशृङ्गवन्ध्यापुत्रखपुष्पवत् ।

अज्ञानं कथितं सद्भिः कथं सदिति चोच्यते ।। इति ।

स्वस्वरूपावबोधं ज्ञानमित्युच्यते । स्वस्वरूपभ्रमविषयः विकल्पेन भवसंज्ञकः संसारः अभिधीयते । संसारान्मोक्ष एव सद्भाविनि ब्रह्मप्राप्तिहेतुभूतमिति च सूच्यते । परब्रह्मणः अभावः न भवति । यतो हि सच्छब्दवाच्यं त्रिगुणात्मकं जगत् पृथिव्यादि पञ्चभूतैः श्रुतिषु प्रसिद्धत्वादित्युक्तम् । सच्छब्दवाच्यस्य परब्रह्मणः प्रकृतिस्वरूपत्वं , प्रकृतेरात्मत्वं, श्रुतिषु निरूपितम् । यथा -

यः पृथिव्यां तिष्ठन् ।

यो वायौ तिष्ठन् ।

य आकाशे तिष्ठन् ।

एष सर्वभूतान्तरात्मा अपहतपाप्मा दिव्यः देवः एको नारायणः¹³ इत्यादयः ।

भ्रान्तात्मनः जन्मादिशरीरगतविकल्पादयः प्राप्यासद्भावकल्पा इव नश्यन्ते । ब्रह्मज्ञानं कार्यकारणभेदेन द्विधा विभक्तम् । कारणरूपे अक्षरे परमानन्दे ब्रह्मज्ञानं भवे -देव, कार्यात्मरूपं बुद्धेः आभासभेदेन दीपो भवति । यथा कार्यात्मकं पिण्डं तथा कारणात्मकं ब्रह्मभावमिति विपश्चितः मन्यन्ते । उपाधिवशात्सूर्यद्वयाभासे निरूपादि कल्पेनैकत्वप्रतीतिः सूच्यते । एवमक्षररूपब्रह्मणः उपाधिवशात् त्रिगुणात्मकं जगदपि ब्रह्मत्वेनावभासते । उपाधिविषयेऽपि मूलोपाधितया सच्छब्दवाच्यब्रह्मणः क्षुद्रोपाधि -रूपेण तमः प्रधानभूतः मलिनात्मकः संसारः सूच्यते । कार्योपाधेः निकृष्टत्वात्तमसः नाशेन सर्वगुणविशिष्टस्य जीवस्य सृष्टिः वितनुते । जीवस्य मोहनाशेन अद्वितीयत्व -प्रतीतिः नारायणस्य भगवत्स्वरूपत्वं श्रुतिषु प्रपञ्चितम् । शरीरसन्निविष्टस्य जीवस्य जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिकाः त्रिविधबुद्धिवृत्तयासकृत्समावर्तन्ते । ब्रह्मज्ञानप्राप्तिहेतोः सुषुप्तौ लयस्थानं प्रकीर्तिते । भगवतः नारायणस्योपाधिकत्वं सुषुप्तिज्ञानमित्युच्यते । आदिजीव -महाजीवभेदेन विष्णुरेव परब्रह्मरूपवान् भवति । स्वप्नजागरणयोः समानत्वात् शयना -वस्था आभासरूपा एव । सुषुप्त्यवस्थां तु मूलभूतब्रह्मणः मूलज्ञानत्वेन परमात्मनुभवः सिद्धयति । सः परमात्मा अक्षरपरब्रह्माभिधीयते । ततःपरं अज्ञानविषये भेदः उच्यते । विक्षेपावरण भेदेन द्विधा विद्यते । आवरणात्मकशक्तिद्वारा अज्ञानमावृत्य मेघावरण च्छायया सूर्यः पिहितः तथैव ब्रह्मज्ञानं न स्यात् । विक्षेपशक्त्या आत्मज्ञानहेतोः प्रकृतेः बाह्याभ्यन्तरज्ञानं समवगच्छति । सत्त्वरजस्तमोगुणादिहेतुना जीवस्यासद्भावेन चाहंकारः सञ्जायते । अयमहङ्कारः सत्त्वरजस्तमोभेदेन त्रिविधः । यथा -

नारायणेन रूपेण स्वयं पश्यति चाक्षरः ।

स वेदात्मोऽपि देवोऽपि बहुस्यामित्यमन्यत ।

अहङ्कारस्ततो जातो विकुर्वन् समभूत्त्रिधा ।।

सात्विको राजसश्चैव तामसश्चेति वै त्रिधा ।

तामसादप्यहङ्कारज्जडमासीन्नभः प्रिये¹⁴ ।। इति ।

आकाशस्य शब्दगुणकत्वतेन श्रोत्रेन्द्रियः जातः, तेनाकाशशब्दविषयहेतोः सात्विक -देवता विष्णुः संसूचितः । रजोगुणप्रधानेन वगीन्द्रियस्योत्पत्तिः सात्विकाग्निवदीन्द्रयाधि -ष्ठानदेवता भवति ।

एवं रूपेण सत्त्वरजस्तमोगुणः प्रकृतौ विद्यन्ते । एतेषां गुणानां अधिष्ठाता भगवान् विष्णुः इति विशेष रूपेण परमेश्वरः उपदिष्टवान् ।

¹³. छा.उ 6.3 .5-8

¹⁴मा.त - 6.41,42

Cover Page

उपयुक्तग्रन्थसूची

1. कामिकागमः--सं. स्वामिनाथशिवाचार्यः--दक्षिणभारतार्चकसंघप्रचुरणम्- चेन्नपुरि -1975.
2. श्रीमाहेश्वरतन्त्रम्- डा. सुधाकरमालवीयः-- चौकम्बा कृष्णदास अकादमी- वारणासी - 1997.
3. छान्दोग्योपनिषत् - मोतीलाल बनारसीदास- वारणासी - 1970.
4. ईश्वरसंहिता- पि. बि. अनन्ताचार्यस्वामि - शास्त्रमुक्तावलीशीरीस - काञ्चीपुरम्- 1921
5. श्रीप्रश्नसंहिता - सीता पद्मनाभनम् - रा. सं. विद्यापीठम्- तिरुपति: - 2006
6. शेषसंहिता - एल् श्रीनिवासाचार्यः- मैसूरु - 1935
7. पाद्मसंहिता - एस् पार्थसारथि अय्यङ्गार - मैसूरु- 1891